

Tempoileva ympäristösääntely rassaa viljelijöitä

Ympäristösääntelyn tempoilevuus sekä viljelijälle säilytetty valtava paperityö nousivat kärkeen, kun Järki-hanke selvitti tuottajien näkemyksiä ympäristön suojelusta.

Järki-hankkeen viisivuotisen työn tuloksia esiteltiin perjantaina Helsingin Finlandia-talolla.

Hankkeessa tehtiin neuvontakäyntejä yli 140 maatilalle. Tiloilta saatiin vastapalvelukseksi tietoa konkreettisista ongelmista.

Hanke on listannut yksityiskohtaisia pullonkaulakohtia, jotka estävät tai hidastavat ympäristötoimien toteuttamista maataloilla, projektipäällikkö **Eija Hagelberg** kertoi. Listat on toimitettu päätöksentekijöille muun muassa uuden ympäristökorvauskauden valmistelun pohjaksi.

Raskaan byrokratian lisäksi ongelmia ovat muun muassa tulojen menettämisen pelko ja epävarmuus tukien jatkumisesta, rikkonainen maanomistus sekä ympäristöasioiden vähäinen arvostus.

Kansallinen näkemys kestäväydestä tarpeen

Hankkeen edetessä nousi esille tarve luoda yhteinen, kansalli-

Juuso Joonas on yksi Järki-hankkeen verkkosivuilla esitellyistä viljelijöistä.

» Uusia toimintatapoja on pystyttävä testaamaan käytännössä.«

EIJA HAGELBERG

nen näkemys kestävästä maataloudesta.

Se varmistaisi viljelijöiden kaipaaman pitkäjänteisyyden ja rohkaisisi tekemään enemmän ympäristötoimia.

Lisäksi Järki-hanke kaipaa enemmän viljelijäneuvontaa, jotta uusin tutkimustieto saataisiin tehokkaammin käyttöön tiloilla.

”Uusia toimintatapoja on pystyttävä testaamaan käytännössä, mutta kokeiluissa on sallittava myös epäonnistumiset ja niiden kompensointi”, Hagelberg sanoi.

Käytössä olevia resursseja pystyttäisiin käyttämään tehokkaammin, jos ympäristöasioiden koordinointi eri hallinnonalojen välillä toimisi nykyistä paremmin.

Onko ympäristöväite totta vai ei?

Osana hanketta on juuri valmistunut Totta vai tarua -julkaisu. Siihen on koottu tieteellisesti perusteltuja vastauksia maatalouden ympäristöasioista esitettyihin väitteisiin.

Moni viljelijä esimerkiksi sanoo, ettei pellosta lähde ravinteita.

”Kun kylvölannoittimen yksi lannoitevannas on tukossa, sen

näkee kasvustossa. Ravinteet eivät liiku edes viittä senttiä.”

Kasvien ravinteiden otto ja ravinteiden huuhtoutuminen ovat kaksi eri prosessia, jotka tapahtuvat pääasiassa eri aikaan, kirjanen vastaa.

Ravinteita huuhtoutuu, kun vesi liikkuu maaperässä alas-

päin tai pintavaluntana rinnettä alas – eniten silloin, kun tulee paljon vettä.

Yli 90 prosenttia ravinteiden huuhtoutumisesta ajoittuu kasvukauden ulkopuolelle eli kevään lumien sulamisaikaan ja syksyn rankkasateiden aikaan.

SATU LEHTONEN